

ID#17

Visantoña – Mesía, 1982

Informante: Manuela Candal Martín

Compilador: Baldomero Iglesias

Transcripción: Sergio de la Ossa (2008-09-09)

5 (5) 1 1	VII-7	8.8.8.8.
2 (3) 2 1	VII-5	5.5.8.5.

Tempo giusto ♩ = 74

2. Al - ghún dí - a non qui - xe - ches
re - ci - bi - los meus a - mo - res
a - ho - ra co - lle co - de - sos
que os hai nos a - re - do - res
Ai, Ma - ru - xi - ña, non va - ias á her - ba
que éi ven o ven - to, Ma - ru - xa, to - da cha le - va
(1.) to - da cha le - va lé - va - cha to - da
Ai, Ma - ru - xi - ña, Ma - ru - xa, non se - xas to - la.

[...]herba
que éi ven o vento, Maruxa,
toda cha leva.
Toda cha leva,
lévacha toda,
Ai, Maruxiña, Maruxa,
non sexas tola.

1. A saia de Carolina
ten un lagharto pintado,
cando Carolina baila
o lagharto dálle ao rabo.

2. Alghún día non quixeches
recibi-los meus amores,
ahora colle codesos,
que os hai nos arredores.

Ai, Maruxiña,
non vaias á herba
que éi ven o vento, Maruxa,
toda cha leva.
Toda cha leva,
lévacha toda.
Ai, Maruxiña, Maruxa,
non sexas tola.

3. O paxaro cando chove
mete o rabo na silveira,
así fai a boa nena
cando non ten quen a queira.